

Porzuć egoizm, by zdobyć boską błogość

Dyskurs Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszony 28 kwietnia 1997 r. w Kodaikanal

Gdy nie masz egoizmu, to znaczy, że masz miłość.

Gdy się nie lękasz, jesteś szczęśliwy.

Gdy nie pożadasz, żyjesz w spokoju.

Bez chciwości – doświadczasz szczęścia i radości.

Ucieleśnienia boskiej miłości

Człowiek kierujący się egoizmem nie jest w stanie zyskać niczyjej miłości. Ego jest bardzo okrutne. Egoista nie może zaznać miłości swej żony i dzieci. Gdzie jednak, w tym ogromnym świecie, wypełnionym nieskończoną ilością istot, jest miejsce dla rozwoju ego?

W tym wielkim świecie żyjemy w małym kraju zwanym Bharatem (Indiami). Miasto Madras jest bardzo małe, a Kodaikanal jeszcze mniejsze. Twój dom w Kodaikanal jest bardzo mały, a ty w swoim domu – jeszcze mniejszy. Ale w tym wielkim świecie jest tylko jedna atma, która obecna jest w każdym, więc za egoizmem stoi całkowita ignorancja. Z takiej odległej perspektywy widać, że wszystko jest jednością i nie ma żadnej przestrzeni dla rozwoju ego. Jeśli myślisz, że jesteś wszystkim, ego nie ma gdzie się rozwijać.

Dlaczego jesteś egoistą? Po co?! Czy z powodu twojej pozycji, wykształcenia, wiedzy, bogactwa, własności? Wielu ludzi jest w lepszej sytuacji niż ty. Jak by na to nie spojrzeć, ego jest złudzeniem. Gdy porzucisz ego, cały świat będzie cię kochał. Jeśli chcesz zdobyć miłość wszystkich, porzuć swoje ego.

Jeśli się gniewasz, nie możesz być szczęśliwy. Gdy uwolnisz się od gniewu, zdobędziesz szczęście i błogość. Gniew jest wielkim wrogiem człowieka. Rujnuje zdrowie, majątek i honor. Ludzie stają się twoimi wrogami. Z powodu gniewu człowiek traci wszystko, przegrywa i grzeszy. Wypełniony gniewem nie może doświadczać szczęścia i błogości. Gniew jest jak wąż w domu. Gdy przenika człowieka od stóp do głowy, jego inteligencja, energia, przyjaźń zostają stłumione. Cała energia pobrana z jedzenia przez jeden do trzech miesięcy opuszcza nas po jednym ataku gniewu. Krew wskutek gniewu zanieczyszcza się i potrzeba trzech miesięcy, by wróciła do poprzedniego stanu. Gniew czyni człowieka słabym, psychicznie i fizycznie. Nie dawaj mu pola do rozwoju. Gniew jest przeciwny ludzkiej naturze. Dopiero kiedy nie ma wstępu możliwa jest prawdziwa sadhana. Człowiek, który wpada w gniew, nie może osiągnąć dobrobytu i bogactwa.

Ograniczajcie pragnienia. One zanieczyszczają was i destabilizują. Kto jest najbogatszym człowiekiem? Ten, kto jest najbardziej zadowolony, kto ma najmniej pragnień.

Kto jest najuboższy? Ten, kto ma najwięcej pragnień. Musicie jednak mieć trochę pragnień, aby osiągnąć to, co niezbędne. W dzisiejszym świecie ludzie mają nieograniczone pragnienia. Kraje upadają z powodu pragnień. Człowiek, który ma zbyt dużo pragnień jest jak ogień w lesie. Pragnienia są jak pożar lasu. Nawet brygada strażacka mu nie sprostą. Pragnienia są jak ocean: największa ilość rzek wpadających do niego nie jest w stanie go wypełnić. Pragnieniom nie ma końca, ale można mieć trochę ograniczonych pragnień. Czego powinniśmy pragnąć?

Pragnijcie zdrowia, pomyślności i wiedzy o nieskończonej zasadzie. Gdy domownicy ograniczą swoje pragnienia do tych rzeczy, wtedy ich niezbędne potrzeby zostaną spełnione i będą mogli osiągnąć dobrobyt i bogactwo. Lakszmi zawita wtedy do ich domów.

„O umyśle, nie proś” – śpiewał Ramdas. Gdy prosisz, twoje pragnienie się nie spełni. Sabari i Dżataju nie prosili, lecz Bóg dał im to, czego pragnęli. Bóg da ci to, co jest naprawdę ważne dla ciebie. Chciwi ludzie nie mają szczęścia. Kiedy pokonasz chciwość, możesz dostąpić wszelkich rodzajów szczęścia.

Dwóch braci mieszkało razem. Jeden był nieszczęśliwy, a drugi nawet bardzo nieszczęśliwy. Byli tak nieszczęśliwi, że nie cieszyło ich nic z tego, co mieli. Dowiedzieli się o pogrzebie w sąsiedniej wiosce. Starszy brat z obowiązku musiał w nim uczestniczyć. By nie tracić pieniędzy na autobus, poszedł pieszo. Wstał wcześniej, zapalił lampę i ruszył w podróż. Kiedy młodszy brat obudził się, z oszczędności zgasił lampę. W trakcie gaszenia ukąsił go skorpion, sprawiając mu wiele cierpienia. Pół godziny później wrócił starszy brat i powiedział: „Wróciłem, by sprawdzić czy lampa została zgaszona?”. Młodszy nieszczęśnik zawołał: „Bracie, co zrobiłeś? Idąc tam i z powrotem zużyłeś zelówki twoich sandałów”. Człowiek chciwy i skąpy nigdy nie będzie szczęśliwy.

Bardzo ważne jest poświęcenie i ofiarność. Nie ma większej zalety niż poświęcenie – dzięki poświęceniu możesz osiągnąć wszystko. Możesz żyć bez wielu rzeczy, lecz nie przeżyjesz bez oddechu. Jeśli wdychasz, musisz też wydychać. Kiedy jesz i nie wydalasz – zachorujesz. Krew musi krążyć bez przerwy, w przeciwnym razie zostałaby zatruta. Zaopatrzenie w czystą krew jest niezbędne dla zdrowia. Krew i pieniądze muszą krążyć. Stojącą wodę w końcu wypełnią robaki. Pieniądze muszą być właściwie wykorzystywane. Wielka własność i wielka miłość do pieniędzy są marnotrawstwem. Jeśli nie wykorzystujecie właściwie pieniędzy, to tak, jakbyście zakopali je w ziemi.

W ludzkim życiu najważniejsze są cztery dokonania, zwłaszcza dla aspirantów duchowych: porzucenie ego, zwycięstwo nad gniewem, ograniczenie pragnień, przezwycięzenie chciwości. Sadhana (praktyka duchowa) to nie tylko dżapa (powtarzanie boskiego imienia) i tapas (surowość, umartwianie się). Wszystkie rodzaje sadhany związane są z umysłem i bez transformacji umysłu są bezużyteczne. To umysł odpowiedzialny jest zarówno za zniewolenie, jak i za wyzwolenie.

Na świecie wykonuje się wiele różnorodnych działań? Które z nich są dobre? Dobre działanie to takie, w którym rozróżnia się między wiecznym, a przemijającym.

Człowiek posiada wszelkie moce. Siłę przyciągania magnetycznego. Ludzkie oczy wysyłają promieniowanie. Ciało jest niczym wielka prądnicą, a komórki ciała są bateriami. Człowiek posiada wszelkie moce, lecz o nich nie wie. Kiedy je rozpozna, będzie mógł poznać siebie. Jeśli pozna siebie, osiągnie błogość.

Dowiedz się, kim jesteś i skąd przychodzisz. Jeśli myślisz, że jesteś doktorem lub profesorem, to nie o sobie myślisz. Pytaj siebie, „kim jestem?”. Jeśli jesteś profesorem lub biznesmenem, to jest twój zawód, a nie ty. Gdy ktoś spyta cię: „skąd jesteś?”, a ty odpowiesz: „Jestem Hindusem”, to powiesz o swojej narodowości, nie o sobie. Jeśli ktoś spyta, „kim jesteś?”, powinieneś odpowiedzieć „jestem atumą”.

Człowiek czyta pisma święte, aby poznać siebie. Powinniście czytać pisma święte nie dla śpiewów, lecz dla wiedzy. Ale do jakiego stopnia można w ten sposób zdobyć samowiedzę? Możecie zaśpiewać 100 zwrotek Bhagawadgity, ale wszystko, co zyskacie, to ból gardła. Możecie czytać Ramajanę, Mahabharatę, lecz bez praktyki nic wam to nie da. Musicie praktykować, choćby w niewielkim stopniu. Czy można zapalić światło przez słuchanie o lampie? Czy wyleczycie chorobę słuchając o medycynie? Czy bieda i głód znikną, gdy będziecie o nich słuchać? Przez samo słuchanie

nic nie osiągniecie. Jeśli kasjer w banku nie mógłby wydawać pieniędzy, byłyby dla niego bezużyteczne. Wszystkie moce są w was, lecz nie rozwijacie umiejętności korzystania z nich.

Mówicie: moje, moje. Kim jesteś? Kiedy znasz siebie, wiesz co jest twoje. Mówimy moje ciało, mój umysł, moje myśli, lecz kim jestem ja? To tylko twoje instrumenty. Jesteś mistrzem instrumentów. Nie wiedząc, że jesteś mistrzem, cały czas będąc niewolnikiem, nie osiągniesz celu. Zostań mistrzem i osiągnij wszystko! Wszelka sadhana to zdobycie mistrzostwa na twoich instrumentach. Utrzymuj je w dobrej kondycji. Utrzymuj ciało w dobrej formie. Jedzenie ma służyć zdrowiu, ubranie – ochronie ciała przed zimnem.

Otwórz serce i zamknij usta! Dzisiaj otwieramy usta i zamykamy oczy. Marnujemy czas przez ciągłe mówienie. Ale serce jest ważniejsze niż słowa. Uczyni wysiłek i otwórz bramę swojego serca. Nie ma na to specjalnej sadhany. Zrozum tylko, że ciało jest świątynią Boga, że Bóg mieszka w naszych sercach. Rozwijaj i umacniaj tę świadomość. Ale nie zaniedbuj ciała. Kiedy ciało jest słabe, umysł też słabnie. Zmysły, intelekt i myśli również słabną. Utrzymuj je w dobrej kondycji, aby uzyskać spokój.

Oto mały przykład. W sypialni masz łóżko, poduszkę, sufit, wentylator lub klimatyzację. Jeśli nie możesz spać, co przyjdzie ci z posiadania tego wszystkiego? Gdy mając umysł, intelekt i świadomość nie możesz zaznać spokoju, to jakąż z nich korzyść? Dlaczego Pan nam je dał? Po to, abyśmy osiągnęli wyzwolenie i pokój. Musimy jednak podjąć wysiłek, aby poznać siebie. Czujecie, że coś was kontroluje, że kontrola pochodzi z umysłu, z intelektu, a ona pochodzi z serca. Gdy patrzysz na zewnątrz, nie uzyskasz spokoju – tam rządzi niepokój.

Człowiek zrobił duże postępy tylko w sensie fizycznym, materialnym, bo moralność, religia i duchowość są w upadku. Dzieje się tak, gdyż za wszystkim stoi egoizm. Za wszystkim, co mówimy czy robimy stoi egoizm. Człowiek jest lalką w rękach egoizmu. Co to jest egoizm?

W słowie *swartha*, *swa* to atma, a *tha* to ziemia, która wiąże się z pragnieniem. *Swartha* znaczy „ja pragnę”. *Swaicha* – to wolność. *Swa* odnosi się do atmy. Samipja, salokja, sarupja i sajudźja (fizyczna bliskość Boga, wewnętrzna bliskość, połączenie z formą Boga, zjednoczenie z Bogiem) to cztery stopnie sadhany. Równość, miłość, jedność i braterstwo – to wymagania konieczne do ich osiągnięcia. Lecz jeśli wszędzie wokół widzimy różnice, czyż możemy zaznać tego ducha jedności? Dopiero wtedy zyskamy błogość, gdy zjednoczymy się z atmą.

We wszystkich ciałach mamy 5 elementów (żywiołów). Nie szeń. Te same elementy są we wszystkim. Od warunkowego dualizmu musimy przejść do niedualizmu. To korzystna perspektywa. Nazwy i formy są różne, lecz pięć elementów jest we wszystkim. Komukolwiek pomożecie lub sprawicie mu radość – trafi to do Boga. Zgodnie z Upaniszadami, okazywanie komukolwiek pogardy również dojdzie do Boga.

Według wedanty, każde działanie przynosi owoce, nazwane *karma phala*. Nic nie dzieje się bez odpłaty, która może przyjść za chwilę, za dzień, za miesiąc lub za kilka wcieleń. Na przykład, jeśli jesz owoc i zatniesz się w palec, zranienie i krwawienie następuje w tej samej chwili. Rezultat jest natychmiastowy. Nasienie potrzebuje 4-5 dni, by zakiełkować, a 5-6 lat, by urosnąć i stać się drzewem. Dalszych trzech lat potrzeba, by na drzewie pojawiły się owoce. Kolejne dni są potrzebne, by owoce dojrzały, lecz tylko kilka minut potrzebujemy, aby zjeść owoc. Natomiast trawienie zabiera nam dwie godziny. Każde działanie ma swoją konsekwencję, tylko nie wiemy: kiedy i gdzie to nastąpi.

Jakie działania powinniśmy czynić? Zgodne z boskimi uczuciami. Doczesne działania i pragnienia przynoszą doczesne uczucia i doczesne rezultaty, które są nietrwałe.

Śankara powiedział: „Nie powinno się zapominać o Bogu. Widok doczesnych rzeczy powinien przyprawiać nas o mdłości”. Rzeczy przemijające dają nieco satysfakcji, lecz nie zapominaj o boskości, która daje wieczną błogość.

Możecie podziwiać czyjeś piękno, siłę mięśni. Jak długo? W ciągu pół minuty może to zginąć. Oświetlenie daje cudowne światło, lecz światłu stale towarzyszy ciemność. Odbicia, oddźwięki i reakcje są przyczyną wszystkiego. Dźwięk Om rozchodzi się wszędzie. Oddźwięki, odbicia i reakcje przychodzą natychmiast, lecz nie powinieneś stać się nimi. Powinieneś stać się rzeczywistością, którą jesteś: Om. Kiedy harmonium (instrument) nabiera powietrza, słyszymy dźwięki: sa, re, ga, ma, pa, da, ni, sa. Wszystkie one pochodzą z jednego dźwięku – z Omkar. Boska zasada jest w każdym.

W Bhagawadgicie Kriszna rzekł: „Jestem nasieniem zasianym w każdym”. Jeśli zasadzisz dobre nasiono mango, otrzymasz dobre drzewo mango. Z wieloma gałęziami, a na każdej gałęzi – dużo owoców. W każdym owocu jest pestka i takie same pestki są w każdym owocu. Skąd one pochodzą. Bóg jest nasieniem, a my mamy wiele nasion, które pochodzą od tego jednego.

Bóg jest prawdą. W każdej istocie jest ten sam pierwiastek atmy. Nie wiedząc o tym – nienawidzimy innych. Dlaczego? Bo nie umiemy rozpoznać tej prawdy. Kiedy ją poznacie, nie będzie już w was zakłamania. Mamy w sobie wiele mocy, na przykład magnetyczne i laserowe. Ciało jest jak prądnica, oczy to żarówki, uszy to słuchawki, serce to główny wyłącznik, a umysł to przewód elektryczny. Kiedy wyłączycie główny wyłącznik, wszystko się wyłącza, kiedy go włączycie, pojawi się światło miłości i umysł zniknie. Bóg w naszym sercu jest naszym światłem. Nie szukaj premy, satji, dharmy i śanti (miłości, prawdy, prawości, spokoju) poza swoim sercem. Prawda, prawość, spokój i miłość są prawdziwym prądem. Spokój jest żarówką, przewód jest prawością, a miłość jest światłem. Jeśli chcesz mieć żarówkę pokoju, połącz się z dharmą i prąd prawdy popłynie przez druty umysłu.

Choć wedanta uczy nas wielu łatwych ścieżek, wiele osób nie lubi wedanty. Nie mogą jej zrozumieć – więc się nią nie interesują. Jeśli jednak zainteresujecie się nią, zrobicie duchowe postępy.

Ucieleśnienia boskiej miłości!

Rozwijajcie szczerze zainteresowania. Zainteresowanie duchowością i moralnością. Bez zainteresowania nie będzie rezultatów. Ciało jest jedno. Spróbujcie dostrzec bliskie pokrewieństwo między Bogiem a ciałem. Czym są członki ciała i skąd się wzięły? Człowiek jest członkiem społeczeństwa. Ludzie są członkami natury. Kto jest odpowiedzialny? To Bóg jest podstawą dla członków ciała.

Na przykład, oczy widzą drzewo ze słodkimi owocami, a umysł pragnie owoców. Owoce jednak sam nie spadnie; nogi muszą pójść po niego, by ręce mogły go zerwać albo musisz się schylić, by go podnieść. Musisz użyć rąk, mięśni i palców, by zerwać owoc. Wreszcie wkładasz owoc do ust, smakujesz, żołądek go trawi i przesyła esencję do wszystkich członków ciała. Tylko kiedy wykonujecie szczerze swoje obowiązki, możecie uzyskać właściwe rezultaty. Każdy organ wykonuje swoje specyficzne obowiązki. Jeśli jeden z członków ciała jest osłabiony, jesteśmy nieszczęśliwi. Bóg dał człowiekowi komfort i idealne życie, więc powinniśmy właściwie je wypełnić. Wielcy wielbicieli mówią: „To serce, które mi dałeś, oddaję Ci z powrotem. Co jeszcze mogę dać, by Cię wielbić? Cokolwiek mi dałeś, zwrócę Ci, ze złożonymi rękami”. Oto prawdziwy sens poświęcenia, prawdziwego oddania i spełnienia. Nie ma nic wyższego i bardziej wartościowego niż to.

Mówi się, że diamenty i złoto są wartościowe, ale kto dał im wartość? Człowiek. Człowiek jest bardziej wartościowy, niż wszystkie bogactwa świata. Ale wartość dzisiejszego człowieka spada. Jak zwiększyć wartość człowieka? Musi on zmniejszyć swoje pragnienia.

Siedzisz na środku huśtawki. Ponieważ jesteś w środku, Bóg i świat są równie daleko. Jeśli poruszasz się w kierunku Boga, świat się oddala. Kiedy poruszasz się w kierunku świata, Bóg jest coraz dalej. Użyj swej mocy rozróżniania, by zbliżyć się do Boga i stać się boskim i pełnym mocy, odkryć swoją pełną wartość.

Bhagawadgita, Ramajana, Biblia, Koran, Mahabharata to tylko drogowskazy, które wskazują na Boży cel. Polegając na nich musisz sam iść tą drogą. Nawet jeśli śpiewasz: „Kodaikanal, Kodaikanal”, to i tak będziesz musiał iść, aby dojść tutaj. Jeśli powtarzasz dziesięć razy „potato chapati, potato chapati” (placki ziemniaczane), to i tak będziesz musiał wziąć je w ręce i włożyć do ust.

Kontemplujcie i pracujcie, by zyskać błogość. To nie język, lecz praca rąk jest istotna. Działanie musi płynąć z serca. W Bhagawadgicie Kriszna powiedział: „Cokolwiek myślisz o mnie, w każdych okolicznościach, bez żadnej innej myśli, przynosi mi korzyść”. Lecz my myślimy o Bogu tylko wtedy, kiedy mamy kłopoty. Jest to pół-oddanie. Otrzymamy za nie połowiczną zapłatę. Zawsze, w każdej sytuacji, myśl o Bogu. Traktuj swoje prace domowe jako prace Boga. Myśl też o swoim biznesie jako o pracy Boga. Każda praca jest pracą Boga.

Dziś żyjemy w ciemności. Życie jest pełne ciemności. To niedobrze. Musimy uświęcić nasze czyny, by wypełnić to święte ludzkie życie. Oddanie Bogu nie polega na śpiewaniu bhadżanów. Powinniście rozpuścić się w miłości. Ja i ty powinniśmy być jednym. Nie ma bowiem dwóch.

Mamy dużo garnków i we wszystkich jest woda. Choć księżyc jest jeden, odbija się w wielu naczyniach. Odbicie atmy w każdym człowieku jest tą samą atmą. Podobnie wszystkie działania na świecie oświetla tylko jedno słońce. Poznaj ten sekret. Zrozum we właściwy sposób boską zasadę.

Tłum. Bogusław Posmyk

Źródło: *Sai Ram 69/2010 (Discourses in Kodaikanal 1997)*
(isdk)